

Lovforslag nr. L 35. Fremsat den 9. oktober 1991 af trafikministeren (Ikast)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om buskørsel.

§ 1

I lov nr. 115 af 29. marts 1978 om buskørsel, jf. lovekendtgørelse nr. 450 af 15. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige,«

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

2. § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, affattes således:

»8) i faglig henseende er kvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed og gør det antageligt, at de vil kunne udøve denne på forvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.«

3. § 12, stk. 1, nr. 8, ophæves.

4. I § 13, stk. 1, ændres »§ 12, stk. 1, nr. 4, 5 og 8« til: »§ 12, stk. 1, nr. 4, 5, 6 og 8, 2. led.«

5. I § 13, stk. 2, ændres »§ 12, stk. 2, nr. 1-4 og 6-8« til: »§ 12, stk. 2, nr. 1-5 og 7-8«

6. I § 14, stk. 2, ændres to steder »§ 12, stk. 1, nr. 8« til: »§ 12, stk. 1, nr. 8, 2. led«

7. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En tilladelse kan endvidere tilbagekaldes, såfremt indehaveren eller den, der optræder i virksomhedens interesse, har betydelig forfalden gæld til det offentlige. For så vidt tilladelsen er udstedt i henhold til § 1, stk. 1,

kan den tilbagekaldes på tid fra 1-5 år eller indtil videre.«

8. § 14, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Godkendelse som ansvarlig leder efter § 13, stk. 2, kan ligeledes tilbagekaldes efter stk. 1-3.«

9. I § 15, stk. 1, ændres »§ 14, stk. 2 og § 14, stk. 3, jf. stk. 2« til: »§ 14, stk. 2-3 og § 14, stk. 4, jf. stk. 2-3.«

10. I § 15, stk. 2, ændres »§ 12, stk. 1, nr. 8, eller i § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 8« til: »§ 12, stk. 1, nr. 5 og nr. 8, 2. led eller i § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 5 og 8, 2. led.«

11. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge § 14, stk. 3, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.«

12. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse af en tilladelse ifølge §

14, stk. 2, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 8, 2. led.«

stk. 3, jf. stk. 2« til: »§ 14, stk. 2-3 og § 14, stk. 4, jf. stk. 2-3.«

§ 2

13. I § 15, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »§ 14,

Loven træder i kraft den 1. december 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Folketinget vedtog den 30. maj 1991 lov om ændring af lov om hyrekørsel (lov nr. 408 af 6. juni 1991), som indebar, at de bevillingsudstedende myndigheder (kommunalbestyrelserne og Storkøbenhavns Hyrevognsnævn for så vidt angår Københavns og Frederiksberg kommuner og Københavns Amt) kan nægte at udstede samt tilbagekalde en bevilling til hyrekørsel, såfremt ansøgeren henholdsvis bevillingshaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige navnlig i form af skatterestancer og manglende momsindbetalinger. Ved betydelig gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse. Har en ansøger forfalden gæld til det offentlige i størrelsesordenen ca. 50.000 kr., vil dette i almindelighed være tilstrækkeligt til at nægte ansøgeren bevilling til hyrekørsel. Er der derimod tale om tilbagekaldelse af en bevilling skal den forfaldne gæld mindst udgøre ca. 100.000 kr.

Baggrunden for fremsættelsen af forslaget til ovennævnte ændringslov til hyrekørselsloven var, at et udvalg under Finansministeriet, Budgetdepartementet, i november 1990 afgav en beretning om forbedret restanceinddrivelse. Beretningen indeholdt en række oplysninger om restancer til det offentlige samt forslag til forbedret restanceinddrivelse. Det fremgår af beretningen, at selvstændige erhvervsdrivende, der udgør 8% af samtlige skattepligtige i landet, tegner sig for 75% – svarende til ca. 23 mia. kr. – af restancerne til det offentlige. I forslaget til ændringslov oplystes det, at der siden 1986 i Sverige har været mulighed for at udstede et næringsforbud, hvis en person har undladt at betale told eller afgifter.

Sammen med behandlingen af forslaget til lov om ændring af hyrekørsel behandledes en række andre forslag vedrørende inddrivelse af restancer til det offentlige, offentlig inkassovirksomhed m.v. og det blev fra regeringens side til kendegeviet, at de foreslåede regler på hyrekørselsområdet skulle betragtes som modelforslag, hvis indhold skulle overføres til en række andre områder. Ændringsloven til hyrekørselsloven vedtoges med et meget stort flertal.

Den eksisterende lov om buskørsel (busloven) indeholder ikke tilstrækkelig hjemmel til at nægte tilladelse og godkendelse i henhold til loven eller tilbagekaldelse af en allerede meddelt tilladelse eller godkendelse, i de tilfælde, hvor den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Nærværende lovforslag har – i lighed med de gennemførte ændringer på hyrekørselsområdet – til hensigt at nedbringe de store restancer til det offentlige. Det foreslås derfor, at busloven ændres, således at en tilladelse eller en godkendelse som ansvarlig leder i henhold til loven kan nægtes henholdsvis tilbagekaldes, såfremt ansøgeren eller tilladelsesindehaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatte- og momsrestancer.

Den tilladelsesudstedende og godkendende myndighed (Persontrafikrådet eller Direktoratet for Vejtransport i henhold til de herom fastsatte bestemmelser om kompetencefordeling, for så vidt angår de i § 1, stk. 1, i busloven omhandlede tilladelser, samt det pågældende amtskommunale trafikskabskab, amt eller kommune for så vidt angår den regionale og lokale rutekørsel med bus, jf. § 1, stk. 2, i loven) vil kunne indhente de oplysninger om en ansøgers, tilladelsesindehavers eller en ansvarlig leders økonomiske forhold fra offentlige myndigheder, der er nødvendig for at afgøre, om den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Endvidere vil offentlige myndigheder som f.eks. skattevæsenet kunne underrette den tilladelsesudstedende myndighed, hvis en tilladelsesindehaver eller en ansvarlig leders restancer skønnes at have betydning for, om tilladelsen eller godkendelsen skal tilbagekaldes.

2. Efter den gældende lovgivning kan en tilladelse eller godkendelse som ansvarlig leder alene meddeles den pågældende, såfremt en række betingelser vedrørende økonomisk grundlag, vandel, faglige kvalifikationer m.v. er opfyldt, jf. § 12, stk. 1, og § 13, stk. 1 og 2, jf. § 12, stk. 1. Ifølge § 12, stk. 1, nr. 8, skal ansøgeren gøre det antageligt, at vedkommende vil kunne udøve vognmandsvirksomhed på forsvarlig

måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Der er i bemærkningerne til forslaget til lov om ændring af busloven i 1990 nærmere redegjort for, hvad der forstås ved udøvelse af vognmandsvirksomhed nærmere redegjort for, hvad der forstås ved udøvelse af vognmandsvirksomhed »på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.«

Det fremgår således med hensyn til udøvelsen af en virksomhed på forsvarlig måde, at dette, udover tilfælde hvor der er begået et eller flere strafbare forhold, omfatter forhold, der ikke har medført straffetretlig tiltale, herunder at ansøgeren i en anden virksomhed har tilsidesat hensynet til sine kunder. Endvidere kan omstændighederne ved en eventuel konkurs, betalingsstandsning m.v. medføre, at den pågældende ikke kan anses at kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde. Endelig er det med henblik på »god skik inden for branchen« anført, at den pågældende skal kunne leve op til de inden for branchen gældende regler og kutymer for god og sædvanlig, faglig kompetent transportvirksomhed.

Der har under den hidtidige administration af buslovens § 12, stk. 1, nr. 8, været rejst tvivl om, hvorvidt der i visse sager har været tilstrækkelig hjemmel til nægtelse henholdsvis tilbagekaldelse af en tilladelse til buskørsel eller godkendelse af en ansvarlig leder. Det har nærmere bestemt været tale om tilfælde, hvor en person, der har været ansvarlig for driften af en tidligere virksomhed eller i væsentlig grad bestemmende for driften, har udvist en sådan grad af ringe faglige kvalifikationer og evne til at drive virksomheden økonomisk forsvarligt, at han af denne grund er blevet anset for ude af stand til at drive fremtidig vognmandsvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Den nærmere begrundelse for, at der ikke skulle være tilstrækkelig hjemmel til at anvende § 12, stk. 1, nr. 8, i disse sager, har været en henvisning til, at det kun er i tilfælde af egentlige »dadelværdige« forhold hos den pågældende person, bestemmelsen kan anvendes. Ud fra denne betragtning skulle dokumenteret mangel på evne til at drive en virksomhed økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt alene ikke være tilstrækkelig til en nægtelse eller tilbagekaldelse af en tilladelse/godkendelse som ansvarlig leder.

Det har ved den foretagne ændring af busloven i 1990 aldrig været hensigten at bestemmelsen i lovens § 12, stk. 1, nr. 8, skulle fortolkes og dermed anvendes med den ovenfor angivne indskrænkning. Tværtimod var det i bemærkningerne til lovforslaget fremhævet, at formålet med loven var at foretage en op-

stramning af de hidtidige kvalifikationskrav. Allerede efter den forud for loven gældende lovgivning blev en person anset for faglig ukvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed, hvis de økonomiske vanskeligheder, ansøgeren havde haft forinden, kunne tilskrives forhold, som ved fornuftig drift af virksomheden kunne være undgået.

Nærværende lovforslag fremsættes for at præcisere, at § 12, stk. 1, nr. 8, (der i forslaget er blevet nr. 8, 2. led) finder anvendelse i ovennævnte og lignende tilfælde, hvor der ikke har foreligget nogen form for uredelighed eller »dadelværdige« forhold, men hvor den pågældende i sin tidligere virksomhed har dokumenteret mangel på evne til at drive virksomheden økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt.

Denne præcisering af lovgivningen er nødvendig, såfremt en sanering af vognmandserhvervet på dette område skal kunne gennemføres. En sådan sanering er nødvendig, navnlig af hensyn til virksomhedernes kreditorer, herunder det offentlige. En præcisering af lovbestemmelsen vil endvidere være medvirkende til at begrænse det samfundsmæssige uønskede »konkursrytteri«. Hvis dokumenteret mangel på evne til at drive vognmandsvirksomhed ikke må indgå i Persontrafikrådets vurdering vil en væsentlig del af grundlaget for rådets virksomhed således være bortfaldet.

Der fremsættes samtidig hermed et tilsvarende lovforslag på godskørselsområdet (forslag til lov om ændring af lov om godskørsel).

3. Såvel den del af lovforslaget, der vedrører restancer til det offentlige, som den foreslåede præcisering af bestemmelsen om virksomhedsudøvelse på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen, støttes af Landsforeningen Danmarks Bilruter og Turistvognmændenes Landsforening.

4. Lovforslaget vil ikke medføre øget administration, og forventes af medføre øgede indtægter for staten ved nedbringelse af restancer til det offentlige inden for vognmandsbranchen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at den tilladelsesudstedende myndighed kan nægte at udstede en tilladelse til buskørsel eller godkende en ansvarlig leder af en vognmandsvirksomhed, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatterestancer og manglende momsindbetalinger.

Ved betydelig gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse. Har en ansøger forfalden gæld til det offentlige i en størrelsesorden ca. 50.000 kr., vil dette i almindelighed være tilstrækkeligt til at nægte den pågældende tilladelse eller godkendelse som ansvarlig leder.

Det er ikke afgørende, om gælden vedrører vognmandsvirksomheden i henhold til en tidligere eller en eksisterende tilladelse. Anden gæld, der hidrører fra tidligere virksomhed eller ansættelsesforhold, vil kunne medføre nægtelse, såfremt gælden er af en sådan størrelse, at det må antages, at der fremtidig vil opstå restancer til det offentlige, hvis der gives den pågældende tilladelse eller godkendelse som ansvarlig leder.

Ved vurderingen af, om der foreligger en væsentlig gældspost, må der tages hensyn til den almindelige pris- og lønudvikling.

En afgørelse om nægtelse af fornyelse af en tilladelse, hvis gyldighedsperiode er udløbet, vil efter forslaget af tilladelsesindehaveren kunne forlanges indbragt for domstolene svarende til den eksisterende ordning, hvor en tilladelse nægtes fornyet under henvisning til at ansøgeren ikke antages at ville kunne udøve vognmandsvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen, jf. § 12, stk. 1, nr. 8, eller § 13, jf. § 3, stk. 1, nr. 8.

I modsætning til den eksisterende ordning i lovens § 15, stk. 3, har anmodning om sagsanlæg ikke opsættende virkning på nægtelsen. Dette skyldes, at afgrænsningen af de forhold, der kan medføre tilbagekaldelse af tilladelse i disse tilfælde er langt mere entydig end afgrænsningen i § 15, stk. 2, hvor det skal dokumenteres, at den pågældende har gjort sig skyldig i forhold, der giver grund til at antage, at han ikke kunne udøve vognmandsvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Til nr. 2-3

Ved den foretagne sammenskrivning af de eksisterende bestemmelser i § 12, stk. 1, nr. 7 og 8, præciseres den tætte sammenhæng mellem faglige kvalifikationer og den pågældendes evne til at udøve vognmandsvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Det præciseres således, at nægtelse af en tilladelse eller godkendelse i henhold til busloven i henhold til § 12, stk. 1, nr. 8, 2. led i lovforslaget, kan finde sted i de tilfælde, hvor en ansøger har haft økonomiske vanskeligheder i en tidligere virksomhed og disse kan tilskrives forhold, som den pågældende er ansvarlig for, og som ved fornuftig drift kunne have været

undgået. Den pågældende vil i så tilfælde ikke blive anset for kvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger herom.

Til nr. 4-5

Ved den foreslåede ændring af § 13, stk. 1 og 2, vil der kunne ske nægtelse af tilladelse til et selskab henholdsvis nægtelse af godkendelse af selskabets ansvarlige leder, såfremt selskabet eller den ansvarlige leder har betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Til nr. 6-9 og 11.

Forslaget indebærer, at den tilladelsesudstedende myndighed kan tilbagekalde en tilladelse eller godkendelse i henhold til busloven, såfremt tilladelsesindehaveren, den ansvarlige leder, eller den, der optræder i virksomhedens interesse, har betydelig forfalden gæld til det offentlige. Såfremt tilladelsen er udstedt i henhold til § 1, stk. 1, i loven kan den tilbagekaldes på tid fra 1-5 år eller indtil videre.

Ved betydelig gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse. Det er dog samtidig klart, at der må kræves mere graverende forhold end ved nægtelse af en tilladelse eller godkendelse, før en tilladelse eller godkendelse kan tilbagekaldes under henvisning til, at den pågældende er i restance til det offentlige.

Har den pågældende en forfalden gæld til det offentlige i størrelsesordenen ca. 100.000 vil dette kunne være tilstrækkeligt til at tilbagekalde tilladelsen eller godkendelsen. I vurderingen heraf bør det indgå, om gælden er pludseligt opstået, eller om den gennem længere tid er vokset, og om der i denne forbindelse er truffet effektive foranstaltninger fra den pågældendes side til nedbringelse af gælden inden for en rimelig tidsfrist. Ved afgørelsen om tilbagekaldelse skal der lægges vægt på, om gælden vedrører vognmandsvirksomheden.

Det forudsættes, at den tilladelsesudstedende myndighed, forud for en tilbagekaldelse, meddeler den pågældende, hvilke konsekvenser (tilbagekaldelse) en fortsat betydelig restance kan få, således at den pågældende har mulighed for at indfri denne restance inden for en rimelig tidsfrist.

En afgørelse om tilbagekaldelse vil efter forslaget kunne forlanges indbragt for domstolene af den, afgørelsen vedrører. I modsætning til den eksisterende ordning i lovens § 15, stk. 3, har anmodning om sagsanlæg ikke opsættende virkning på tilbagekaldelsen. Dette skyldes, at afgrænsningen af de forhold, der kan medføre tilbagekaldelse af tilladelse eller godkendelse, er langt mere entydige end afgrænsningen

i § 15, stk. 3, jf. § 14, stk. 2 og 3, hvor det skal dokumenteres, at den pågældende har gjort sig skyldig i forhold, der giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil udøve vognmandsvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

En tilsvarende bestemmelse om, at en begæring om domstolsprøvelse som udgangspunkt ikke tillægges opsættende virkning findes i § 22 i lov om spillekasinoer (lov nr. 397 af 13. juni 1990).

Til nr. 10

Se bemærkningerne til nr. 1

Til nr. 12-13

Der er alene tale om konsekvensændringer.

§ 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. december 1991. Den foreslåede regel vedrørende restancer til det offentlige finder også anvendelse på ansøgninger om tilladelse eller godkendelse, der er indgivet før den 1. december 1991, men ikke færdigbehandlet på dette tidspunkt. Det forudsættes, at det ved afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse eller godkendelse tillægges en vis betydning, om gælden helt eller delvis er forfalden inden lovens ikrafttræden, således at der stilles noget strengere krav til en tilbagekaldelse i disse tilfælde.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 115 af 29. marts 1978 om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 15. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige,«

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

2. § 12, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, affattes således:

»8) i faglig henseende er kvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed og gør det antageligt, at de vil kunne udøve denne på forvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.«

3. § 12, stk. 1, nr. 8, ophæves.

§ 12. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, kan meddeles personer, der

- 1) har dansk indfødsret,
- 2) har bopæl her i landet
- 3) ikke er umyndiggjort eller under lavværge-mål,
- 4) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs
- 5) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt,
- 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. borgerlig straffelovs § 78, stk. 2,
- 7) i faglig henseende er kvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed og

8) i øvrigt gør det antageligt, at de vil kunne udøve denne på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

4. I § 13, stk. 1, ændres »§ 12, stk. 1, nr. 4, 5 og 8« til: »§ 12, stk. 1, nr. 4, 5, 6 og 8, 2. led.«

5. I § 13, stk. 2, ændres »§ 12, stk. 2, nr. 1-4 og 6-8« til: »§ 12, stk. 2, nr. 1-5 og 7-8«

§ 13. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, kan meddeles aktieselskaber eller anpartsselskaber, når selskabet opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 4, 5 og 8.

Stk. 2. Selskabet skal have ansat en godkendt ansvarlig leder, der faktisk og vedvarende skal forestå virksomhedens buskørsel. Denne skal opfylde betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 1-4 og 6-8, jf. stk. 2.

6. I § 14, stk. 2, ændres to steder »§ 12, stk. 1, nr. 8« til: »§ 12, stk. 1, nr. 8, 2. led«

7. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En tilladelse kan endvidere tilbagekaldes, såfremt indehaveren eller den, der optræder i virksomhedens interesse, har betydelig forfalden gæld til det offentlige. For så vidt tilladelsen er udstedt i henhold til § 1, stk. 1, kan den tilbagekaldes på tid fra 1-5 år eller indtil videre.«

8. § 14, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Godkendelse som ansvarlig leder efter § 13, stk. 2, kan ligeledes tilbagekaldes efter stk. 1-3.«

§ 14. Den myndighed, der har givet tilladelsen, kan tilbagekalde denne, hvis indehaveren eller den, der optræder i virksomhedens interesse, groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, jf. § 5, stk. 2 og 3, § 10 og § 11, stk. 2, bestemmelserne i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Det samme gælder, såfremt betingelserne i § 12, stk. 1 nr. 8 eller i § 13, jf. § 12, stk. 1 nr. 8, for meddelelse af tilladelse ikke længere er til stede. For så vidt tilladelsen er udstedt i henhold til § 1, stk. 1, kan den tilbagekaldes på tid fra 1–5 år eller indtil videre.

Stk. 3. Godkendelse som ansvarlig leder efter § 13, stk. 2, kan ligeledes tilbagekaldes efter stk. 1 og 2.

9. I § 15, *stk. 1*, ændres »§ 14, stk. 2 og § 14, stk. 3, jf. stk. 2« til: »§ 14, stk. 2-3 og § 14, stk. 4, jf. stk. 2-3.«

10. I § 15, *stk. 2*, ændres »§ 12, stk. 1, nr. 8, eller i § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 8« til: »§ 12, stk. 1, nr. 5 og nr. 8, 2. led eller i § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 5 og 8, 2. led.«

11. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge § 14, stk. 3, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 5, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.«

12. I § 15, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »Anmodning om sagsanlæg« til: »Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse af en tilladelse ifølge § 14, stk. 2, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 8, 2. led.«

13. I § 15, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »§ 14, stk. 3, jf. stk. 2« til: »§ 14, stk. 2-3 og § 14, stk. 4, jf. stk. 2-3.«

§ 15. En afgørelse efter § 14, stk. 2, og § 14, stk. 3, jf. stk. 2, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, fremsættes over for Vejtransportrådet, der anlægger sag i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 2. Bestemmelsen i *stk. 1* gælder også, såfremt vedkommende myndighed bestemmer, at tilladelsen ikke kan fornyes på grund af, at ansøgeren ikke længere opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 8, eller i § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 8.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 4. En tilbagekaldelse efter § 14, stk. 2, og § 14, stk. 3, jf. stk. 2, kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen. En ansøgning herom kan dog kun indgives med 1 års mellemrum. Hvis ansøgningen afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. *Stk. 1, 2. og 3. pkt.* finder tilsvarende anvendelse.